

Ο ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΣ ΣΤΥΛ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Πολὺν χρόνον εἶχε νὰ αἰσθανθῇ τὸ πανελλήγιον τόσον μεγάλην συγκίνησιν καὶ ἔθνικὴν ικανοποίησιν δῆση τοῦ ἐπροξένησε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑδδυμάδα ἡ εἰδῆσις ὅτι ὁ ἄγνωστος εἰς τοὺς πολλοὺς ἔλλην δρομεὺς Στυλιανὸς Κυριακίδης ενίκησε τὸν Μαραθώνιον δρόμον εἰς τὴν Βοστώνη.

Συνεκινήθησαν δύμως ἐχάρεως διὰ τὸ ἐκπληκτικὸν αὐτὸν ἀθλημα τοῦ ἑξῆς Ἑλλάδος μαραθωνοδρόμου καὶ οἱ ἀμερικανοὶ ἀθληταὶ καὶ φίλαθλοι καὶ γεγενώς τὸ ἀμερικανικὸν κοινὸν ποὺ ἔδειπεν εἰς τὴν νίκην τοῦ νεφρῶδους καὶ σεμνοῦ Ἑλλήνος δρομέως αὐτῆς τὴν εἰκόνα τῆς πατρίδος του—τὴν μικράν, ἀπέριττον καὶ γηγενίσις πολιτισμένην Ἑλλάδα ποὺ θριαμβεύει εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας χάριν τῆς διαιωνίσεως τῶν παραδόσεών της καὶ τῆς μεγάλης φήμης της.

«Μαραθώνες ἔρχονται καὶ παρέρχονται», ἔγραφεν ἡ διειθνῶς κύρους μεγάλη ἐφημερίς τῆς Βοστώνης, «καὶ φεύγουν ταχύτερον ἢ ὅσον ἔρχονται. Ἀλλὰ σήμερον ὁ κόσμος τοῦ ἀθλητισμοῦ ὅμιλει ἀκόμη περὶ τῆς γίνεταις τοῦ ἐραχυσώμου καὶ ισχυοῦ. Συτλιαγοῦ Κυριακίδη εἰς τοῦ ἀγώνισμα δρόμου τοῦ 'Αθλητικοῦ Συνδέσμου τῆς Βοστώνης — καὶ θὰ ὁμιλῇ εἰς τὸ μέλλον ἐπὶ ἑτη πολλά. Αὐτὸς ὁ πάτερ πραγματικής ιστορίας διὰ τὸν Μαραθώνιον, είναι αὐτή. "Αγώνισμα της Βοστώνης, ἐδῶ ἐστησητείωθη. Ή ιστορία τοῦ ἀθλητοῦ πού δὲν ἐκέρδισε χάριν τοῦ ὄνδηματός του, ἀλλὰ χάριν τῆς λιμοκτονούστης γενετείρας του, τῆς Ελλάδος, θὰ ἀποτελέσῃ μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῶν χρονικῶν τοῦ ἀθλητισμοῦ. Διωγθεῖς ἐπὶ κατοχῆς ὑπὸ τῶν γάτσι καὶ διαφυγῶν μὲ τὴν οἰκογένειάν του τὸν θάνατον μόνον διότι ἦτο διειθνῶς γνω-

στός αθλητής, ο Κυριακίδης ήθελε να γίνει ηγούμενος των πανγγυρικών Μαραθώνιων της Βοστώνης έλαυνόμενος άπο την εύγενεστέραν των φιλοδοξίαν. «Ηλπίζεν δι, μὲ τὴν δημοσιότητα που θὰ ἔδιδετο εἰς τὴν νίκην του, ή Ἐλλάς θὰ-ἔλαμβανε περισσοτέραν τροφήν» ή «Ἐλλάς που οὔτε διὰ μίαν στιγμὴν δὲν ἔφευγεν ἀπὸ τὴν σκέψιν του. Τὸ δονοματία τῆς Ἐλλάδος ἥτο εἰς τὰ χειλὶα του ὅταν, χωρὶς πνοήν σχεδὸν ἔφθανε θριαμβεύτης εἰς τὸ τέρμα, ἀφοῦ διήγυνεν εἰς 2 ὥρας, 29 λεπτὰ καὶ 27 δευτερόλεπτα τὴν ἐξ 26 μιλίων καὶ 385 ὑπερδῶν ἀπόστασιν τοῦ δρόμου ἀπὸ τὸ Χόπκιντον εἰς τὴν Βοστώνην. Καὶ δι' αὐτὴν ὡμίλει ὅταν τὸν ἡρώτων διὰ τὰς σκέψεις του καὶ τὸν ἐπήκοντον διὰ τὸ ἀθλημά του. «Γιὰ τὴν πατρὶδα μου τὸ ἔκκαμπο», ἔλεγεν ἐπανειλημμένως διλίγα λεπτά μετά τὴν νίκην του ὅταν ανελμέσανεν ἐκ τοῦ καινοτόνος τοῦ οἴκου της

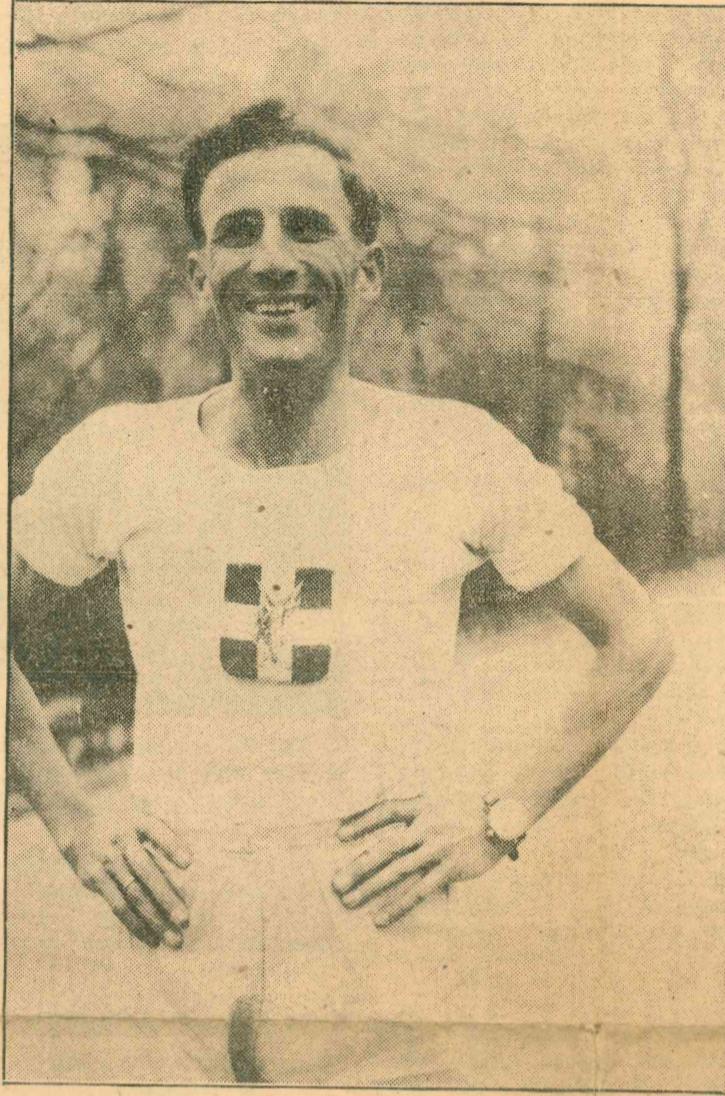
καμάτου είς ένα άλητηκόν περίπτερον ἐν μέσω πλήθους δημοσιογράφων καὶ φιλάθλων. «Διαρκούντος τοῦ πολέμου εἴχαμε τόσον δλίγεντήν τροφὴν καὶ ἀκόμη καὶ τώρα δὲν ἔχομε οὔτε ἀφετὴν τροφὴν οὔτε ἐπαρκῆ ἐνδύματα.» Καὶ τὰ μάτια του ἡσαν γεμάτα δάκρυα διότι ἀγκυλώσεως τὴν κατάστασιν τῆς τῆς Ἑλλάδος. «Πάρα πολλές φορές καὶ ἔγώ καὶ ἡ οἰκογένειά μου καὶ οἱ συμπατριῶται μου ἐκοιμηθήκαμε νηστικοί.» Ισως τώρα γάδε θοηθούσι λιγάνι.» Ό Στάνλεϋ, ὅπως τὸ χριστιανικόν του δόνομα μεταφράζεται εἰς τὴν ἀγγλικήν, ἀπεκάλυψεν διτὶ τὸ ἴδιο πρωὶ ποὺ θὰ ἥρχε ὃ ἀγών, εἶχε λάθη ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Δι' αὐτῆς, τὸ μικρόν του θυγάτριον, ἡ Ἐλένη, ἡλικίας τριῶν ἐτῶν, τὸν διέτασσε γὰρ εἰρρήσῃ. «Η Ἐλένη, ὁ μόλις ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἀδελφός της καὶ οἱ γονεῖς των ἀποτελοῦν τὴν οἰκογένειαν τοῦ Κυριακίδη.»

* * *

Ἡ νίκη τοῦ Ἐλληνος πρωταθλητοῦ Στυλιανοῦ Κυριακίδη εἰς τὸν Μαραθώνιον τῆς Βοστώνης είναι σημαντική οὐχὶ μόνον ἀπὸ ἀθλητικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ συμεσολικῆς ἐθνικῆς ἐλληνικῆς ἀπόφεως. Τὸ

ως τῶν ἀθλητικῶν σωματειῶν τοῦ δυνάμεων. Ἡ κραυγὴ ποὺ ἄκουε Λούης καὶ ποὺ ἐκυριάρχησεν ὁ λαός του εἶναι του ἥρχετο διαμέσου τῶν αἰώνων, ἵτο γέ τη κραυγὴ τοῦ Φειδιππίδη ὁ ὅποιος ἔπειτε γε κοδὸς μὲ τὸ ιστορικόν του «Νευκό-

δόνυμα τοῦ θριαμβεύτου θὰ συνδέεται ἐφεξῆς μὲ δύο ἄλλους ιστορικοὺς νικητὰς τοῦ Ιδίου δρόμου—τὸν Φειδίππιδην καὶ τὸν Σπυρὸν Λούνη—σημειώσαντας τοὺς μεγάλους ἄθλους των ὑπὸ παρομοίας σχεδὸν περιστάσεις. Ο Φειδίππιδης, ὅπλι- καμεν» καὶ τὸν ἐκάλει γὰ ἀντιγράψῃ τὸν ἄθλον τοῦ ἐνώπιον τοῦ συγχρόνου πεποιητισμένου κόσμου. Καταμία λαμπροφύτιστη ἀνοιξιάτικη ἡ μέρα ποὺ τὸ καλλιμάρμαρον Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἐστέναζεν ὑπὸ τὸ δάρος 100,000 θεατῶν καὶ τῶν

‘Ο Κυριακένδης, μὲ τὸ χαμόγελο τῆς νίκης, μετὰ τὸν μέγαν θρίαμβόν του.

της τοῦ Μιλτιάδου, ὅπερα ἀπὸ πολέμωνος φονικὴν μάχην κατὰ τῶν Περσικῶν στιφῶν καὶ φέρων τὸν αὐτὸν ὄπιλοντας τούς, ὑπολογίζομενον εἰς 60 πάσυντ, ἔψυχε πτερόντους ἀπὸ τὸν Μαραθῶνα διὰ νῦν τεταφέρον τὸ μῆνυμα τῆς νίκης εἰς τοὺς ἀγωνιῶντας Ἀθηναίους, τῶν ποιῶν ἡ τύχη—καθὼς καὶ ὅλη ἀλήρου τῆς Ἑλλάδος—εὐρίσκεται πὶ τῆς πλάστιγγος. Τὴν ἀπόστασιν τῶν 26 μιλίων καὶ 385 ὑστερῶν κατάκοπος καὶ πάνοπλος Φειδιππος ἀδίητος διήγυνεν εἰς μίαν καὶ ἡμίσειν ὥραν, πρᾶγμα ποὺ δὲν κατωρθώθη οὔτε θά κατορθωθῆ ποτὲ διὰ τέσσον τῶν αἰώνων καὶ τῶν χιλιετρῶν.

Είς τούς ἀρχαίους Ὄλυμπια-
οὺς ἀγῶνας δὲν περιελαμβάνετο
Μαραθώνιος δρόμος, ὅταν ὅμως
νεικιώθησαν οἱ πρῶτοι τοιοῦτοι ἐν ἑ-
ταῖς 1896, ὁ Μαραθώνιος ἐτέθη Ἰ-
εράνων ὅλων τῶν ἀγωνισμάτων δι-
τοι οἱ σύγχρονοι: "Ἐλληνες ἐπεζή-
τησαν διὰ τούτου νὰ συνδεθοῦν με-
ταξὺν ιεράν καὶ πηγαίνω παράδοσιν
ῶν εὐκλεῶν προγόνων των. Οἱ
ἀγωνισθέντες εἰς τὸν πρῶτον τοῦ-
ν σύγχρονον Μαραθώνιον ἤκολού-
ησαν ὡς ἔγγιστα τὸ διάβα τοῦ
ειδιπλῆ, ἀλλ᾽ ἦσαν περιβεβλη-
θέντοι μὲ τὴν ἀλητικήν στολὴν
ὡν μόνον καὶ ἔξτρηκηλένοι εἰς τὰς
ειδόσεις των. Μεταξὺν αὐτῶν ὅμως
το καὶ ἔνας "Ἐλλην φουστανελο-
ῦρος γεροκούβαλητής ἀπὸ τὸ Μα-
ραθώνιον—ὅ Σπύρος Λουητός—ὅ διοίσε-
ταις μέρος εἰς τὸν μέγαν συναγω-
μόν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ιδέαν περὶ
ἀλητικῆς ἔξαστησεως ἢ περὶ ὅρων
γκρατισεως. ἀγορῆς ἢ ταχυσε-

τος ὁ Λούης, νικητὴς καὶ τροπο-
οῦχος καὶ φέρων τὸ ἄγγελμα ἡ
Νεωτέρα Ἑλλας, ὑστερὰ ἀ-
μακραίνωνα σκοτεινήν δουλείαν κα-
φοδερὸν ἐθνικὸν κάματον παραμένει
ἡ ίδια μὲ τὴν του Μιλτιάδη!

‘Η ἀποθέωσις τοῦ Λούη εἶναι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς. Ὁ τότε Διάδοχος Κωνσταντίνος καὶ πρεσβυτερὸς τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς του Πρίγκιψ Γεώργιος, ἐπήδησαν ἀπὸ τὰς βασιλικάς κερκίδας εἰς τὸ Στάδιον καὶ διήγυσαν τὰ τελευταῖα 200 μέτρα μετὰ τοῦ νικητοῦ φουστανελλοφόρου, ἐνῷ τὰ πλήθη εἴχον καταληφθῆ ὑπὸ φρενίτιδος. Ἡ νίκη τοῦ Λούη προύκάλεσεν ἔθνικὸν ἀλητικὸν σεισμὸν καὶ ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία τῆς συγγρόνου Ἑλληνικῆς ἀλητικῆς ἀναγεννήσεως ποὺ μᾶς ἔδωσε μέχρι τοῦδε πλειάδα ὀλυμπιονικῶν εἰς ἀγωνίσματα στίχου, παλαιστρᾶς καὶ δρόμου.

Τὴν παράδοσιν τῶν δύο προσαναφερθέντων συνεχίζει ἡδη ὁ πρωταθλητής Στυλιανός Κυριακίδης, νικήσω εἰς τὸν Μαραθώνιον τῆς Βοστώνης, κ. Βλαστέ!»

ό καλυφθείσες ύπο ἀρθίτου δόξης τὸ παρελθόν Σάββατον εἰς τὴν Βοστώνην, ὅπότε ὑπεσκέλισε τοὺς κρατίστους μαραθωνοδρόμους τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Καναδᾶ καὶ πλείστων ἀλλων χωρῶν. Ἡ νίκη τοῦ Κυριακίδη μοιονότι εἶναι συνδεδεμένη, μὲ μίαν πρώτης τάξεως χρονική ἐπίδοσιν, ὑπόλειπομένη μόνον κατὰ 7.8 δευτερόλεπτο τοῦ παγκοσμίου ρεκόρ, δὲν δύναται νὰ κριθῇ μόνον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης. Διότι εἶναι νίκη συμβολική, ἀποδίδουσσα ἀκριβές ἀντίγραφον τῶν ἀγώνων τῆς Ἐλλάδος διὰ μέσου τῆς μαραθίωνος ζωῆς της. Εἰς τὸν Μαραθώνιον τῆς Βοστώνης κατῆλθον τελείως προγυμνασμένοι, ἀναπτυσμένοι, καλοθερεμένοι πρωταθληταί, ζῶντες ἐν μέσῳ ἀθλητικοῦ περιβάλλοντος καὶ διαιτώμενοι ἐπὶ μαχρόν μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπόν των τὸν ἀγώνα τεῦτον. Καὶ ησαν πολλοί. Έκατὸν δώδεκα ἐν ὅλῳ καὶ μεταξὺ αὐτῶν διακρεπεῖς καὶ παγκοσμίου φήμης μαραθωνοδρόμοι, ως ὁ Τζών Κέλλου, ὁ Ζεράρδ Κότ καὶ ὁ (Τάρκαν) Μπράου, ποὺ εἶχαν

ταῖ, οἱ φίλαθλοι καὶ ὅλοι: ὅσοι ἔχουν
ἔστω καὶ μικρὸν ἰδέαν τοῦ τὴν
αἰγαῖς συστηματικὸς ἐφασιτεγνικὸς
ἀθλητισμὸς καὶ τὸ προσπαιτεῖται
μειά συμμετοχὴν εἰς ἓν τόσον μα-
κρὸν καὶ σκληρὸν ἀγώνα, ἡ πόρη-